

Première voor A-Esk 43 Tkbat

Vrijdag 29 mei tot en met donderdag 4 juni vond de AV/KT plaats voor het A-Esk van het 43 Tkbat. Als locatie werd het oefenterrein Luttmersen in de omgeving van Hannover gekozen. Dit artikel geeft weer hoe de 'versen' van lichter 87-1 het er vanaf brachten.

...En toen oefenalarm

De oefening werd ingeleid op woensdagochtend 27 mei met een instructief alarm. Hoewel normaliter het eskadron binnen drie uur uit moet kunnen rukken, werd er nu een dag uitgetrokken voor het gereedmaken van de tanks en uitgebreide uitleg van de procedures in geval van alarm. De PSU werd uit de kasten getrokken en in de plunjebaal gestopt, de drie-eenheid op de man, en de kamers werden in vlekkeloze toestand achtergelaten. Nadat alles met veel moeite naar de tankloods was gesleept, begon het inpakken van de tanks. Ook dit bezorgde velen de nodige moeite. Aan het einde van de dag was alles echter tip-top in orde. Donderdag was een vrije dag (Hemelvaart), en iedereen zag de oefening bij het slapengaan (verplicht om 22:00 uur op de kamers) met goede zin tegemoet.

Vroeg

Na een vroeg ontwaken (04:30 uur) begon de oefening pas

echt: snel een piens water in het gezicht, iedereen geschoren, gegeten, wapens en optiek opgehaald, en dan per touringcar (wat een luxe) naar het 90 km verder gelegen oefengebied. Een ritje van pakweg anderhalf uur. De diepladers deden er wat langer over. De laatste tanks kwamen 12 uur later binnen. Inmiddels was met vereende krachten het bivak opgezet, met als prachtig middelpunt een grote cadi-tent waar zowel personeel als kader gedurende de oefening menige film gezien en versnapering genoten heeft. Opper Bouwmans legde de gang van zaken in het bivak uit. Bij de vraag „Wie weet niet hoe de geul in de latrine gebruikt wordt“ bleek de intelligentie van het A-Esk: slechts één huzaar stak zijn hand op. Na uitreden nam hij tot vermaak van iedereen de bekende houding aan zodat bleek dat hij toch niet zo dom was.

De rest van de vrijdag werd besteed aan het in gebruik nemen van de tanks, waar de EOG wonderen verrichtte door binnen

de kortste keren allerlei kleine mankementen te verhelpen. De opzet van de oefening was mede dat personeel en kader aan elkaar konden wennen en de (onder-)officieren deden dan ook een stap in de goede richting door in de niet al te luxueus ingerichte pubtentjes te slapen. Een aantal huzaren kwam daardoor tot de volgende wonderlijke ontdekking: de voeten van een officier ruiken hetzelfde als die van een huzaar. En dat schept een band, nietwaar?

Toen brak het weekeind aan. Velen van ons zullen hierover nog lang sterke verhalen aan hun kleinkinderen vertellen. Na een licht ochtendprogramma was de zaterdagmiddag vrij en kon er gedouched worden, terwijl er 's avonds gegeten werd in het nabijgelegen 'Soldatenheim', waar ook een aantal films gedraaid werd. Zondagochtend uitslapen, zodat er 's middags voldoende energie verzameld was om een sportief evenement te organiseren, waar de pelotons elkaar hevig bestreden. De niet-sporters troffen ondertus-

sen de voorbereidingen voor de 's avonds te houden barbecue, die perfect verliep. (Klasse, opper!) Wie na het lezen van dit artikel besluit overplaatsing aan te vragen naar het A-Esk van het 43 Tkbat moet echter nog even verder lezen. De narigheid zou nog komen.

Aktiviteiten

In de komende vier dagen zou er nog een keur aan activiteiten plaatsvinden. Tactisch en niet tactisch verplaatsen, wachtpost te veldde, diepwaden, schietoefeningen met video-oefenuitrusting, verschillende tankopstellingen betrekken, herhaling ZHKH en een niets ontziende monstermars van 15 km, die menigeen blaren en ander voetzeer bezorgde. De ZHKH kon in een op en top gezellige blarenprik- en pleisterplaats dus nogmaals geoefend worden.

De nachten werden wat korter, en de nachtrust werd niet bevorderd door het bevel met de Uzi in de slaapzak te kruipen. (Niet met Uschi, want dat is een keurige meid, en die staat hier helemaal buiten.) Los rondslingerende voorwerpen moesten door de wacht worden ingenomen, en hoewel die af en toe een oogje dicht kneep (figuurlijk, want slapen was er niet bij), bleken er bij de wachtbeurt van het derde peloton zulke verzamelaars rond te hebben gelopen, dat de schrijver dezes blij was bij het ontwaken tenminste nog een onderbroek aan te hebben.

Vermoeid

Gelukkig was het donderdagavond einde oefening, en konden de tanks afgezaagd en de PSU schoongemaakt worden. Toch wat vermoeid kon het bed worden opgezocht, hoewel de bataljonsbar die avond ook goede zaken deed.

De eerste oefening kan geslaagd genoemd worden. De doelstellingen van het wennen aan elkaar, het herhalen van hetgeen tijdens de basisopleiding was geleerd en het goed uitvoeren van de alarmoefening zijn zeker gehaald.

Was ik toch bijna wat vergeten. Tijdens mijn verdiende nachtrust werd er om 3.30 (voor alle duidelijkheid 's nachts) aan mijn bed gemorrelt. **Oefenalarm!** Met veel tegenzin en vloeken stond het A-Esk toch binnen 2,5 uur te popelen om de poort te verlaten en de wrede verstoorders van onze nachtrust een lesje te leren. Ik raad de vijand dan ook nooit aan 's nachts aan te vallen, omdat de 'dogs of war' dan niet voor de poes zullen zijn.

Het ort-gebied (operation readiness test) van het A-Esk was een 7-tal kilometer verwijderd van de kaserna. Aangekomen in het ort-gebied werd elk afzonderlijk voertuig een stelling aangewezen en was het zaak zo snel mogelijk de lijnverbindingen te leggen. Na het bekijken door de pelotons van elkaars gecamoufleerde opstellingen werd rond de middag de aftocht geblazen.

Al met al denk ik dat de 'versen' zich goed geweeerd hebben en ik zie de volgende oefeningen dan ook met vertrouwen tegemoet, hoewel deze laatste nachtelijke verrassing doet vermoeden dat het geen vakantie-reisjes zullen zijn.

just a dog